

Sygn. akt III AUa 6/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Krystyna Smaga
Sędziowie:	SA Barbara Hejwowska SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz (spr.)
Protokolant: sekretarz sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2017 r. w Lublinie

sprawy R. S.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość świadczeń

na skutek apelacji R. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu

z dnia 19 października 2016 r. sygn. akt IV U 586/16

oddala apelację.

Małgorzata Rokicka-Radoniewicz Krystyna Smaga Barbara Hejwowska

III AUa 6/17

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 6 maja 2016 r. przeliczył wnioskodawcy R. S. rentę rolniczą od dnia 1 marca 2016 r. i podjął wypłatę świadczeń - renty rolniczej w wysokości 100% oraz emerytury pracowniczej w wysokości 50%.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Zamościu wniósł wnioskodawca R. S. zarzucając, że organ rentowy pozbawił go połowy emerytury z ZUS. Podniósł, że „wyliczona i wypłacona obecnie kwota świadczenia ma się nijak pod względem logicznym i matematycznym do przysługującego mu prawnie półtora świadczenia”. Zaznaczył, że organ rentowy zamiast zwiększyć świadczenia do półtora, zmniejszył obydwa świadczenia o połowę.

Sąd Okręgowy w Zamościu wyrokiem z dnia 19 października 2016 roku oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca od dnia 1 września 1990 r. pobiera rentę rolniczą z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej. Do wysokości części składkowej tego świadczenia zaliczone zostały m.in. okresy podlegania wnioskodawcy ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia od dnia 15 sierpnia 1969 r. do dnia 1 lutego 1979 r. w Państwowym Ośrodku (...) w G. i prowadzenia działalności gospodarczej od dnia 1 października 1990 r. do dnia 31 grudnia 1996 r.

Decyzją z dnia 3 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury i do ustalenia prawa oraz wysokości świadczenia, zaliczył wymienione wyżej okresy zatrudnienia i prowadzenia działalności gospodarczej.

W tej sytuacji organ rentowy decyzją z dnia 17 lipca 2014 r., przeliczył wnioskodawcy rentę rolniczą, z wyłączeniem okresu zatrudnienia wnioskodawcy i prowadzenia przez niego działalności gospodarczej.

Kolejną decyzją z dnia 1 października 2014 r., dokonał zbiegu renty rolniczej i emerytury przyznanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.. Z uwagi na to, że wnioskodawca nie dokonał wyboru świadczenia, które powinno być wypłacane w pełnej wysokości, organ rentowy podjął wypłatę 100% renty rolniczej, jako świadczenia wyższego i 50% emerytury. Organ rentowy przedstawił obliczenie wysokości świadczeń do wypłaty w zbiegu od dnia 1 marca 2016 r., gdzie wysokość renty i emerytury w kwotach brutto wynosi odpowiednio 1.120,86 zł i 421,84 zł, a kwota do wypłaty (netto) obu świadczeń w zbiegu - 1.291,70 zł (renta w pełnej wysokości i emerytura w połowie).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy nadmienił, że wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania emerytury rolniczej, ponieważ na wymaganych 25 lat ubezpieczenia emerytalno rentowego (rolniczego), posiada tylko 17 lat, 8 miesięcy i 15 dni tego ubezpieczenia.

Sąd Okręgowy orzekł, że zgodnie z art. 25 ust. 1, 2 i 2a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016 r., poz. 277 ze zm.) część składkową świadczenia rolniczego ustala się przyjmując po 1% emerytury podstawowej za każdy rok podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu. Do liczby lat ubezpieczenia uregulowanego ustawą, dolicza się liczbę lat:

- 1) podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w okresie od dnia 1 stycznia 1983 r. do dnia 31 grudnia 1990 r.;
- 2) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od dnia 1 lipca 1977 r. do dnia 31 grudnia 1982 r., za który była opłacana składka na Fundusz Emerytalny (...);
- 3) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym - bez podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu - po ukończeniu 16 roku życia, przypadających przed dniem 1 lipca 1977 r., jednak nie wcześniej niż 25 lat przed spełnieniem warunków nabycia prawa do emerytury rolniczej lub renty inwalidzkiej rolniczej.

Do tej liczby lat dolicza się również liczbę lat:

- 1) podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu określonych w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz podlegania zaopatrzeniu emerytalnemu przepadającemu po tej dacie,
- 2) działalności kombatanckiej, działalności równorzędnej z tą działalnością, a także okresy zaliczane do okresów tej działalności oraz podlegania represjom wojennym i okresu powojennego, określone w przepisach o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego,
- 3) odbywania czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy jej równorzędne albo zastępczych form tej służby, przypadających przed dniem 1 stycznia 1999 r.

- jeżeli z tego tytułu ubezpieczonemu nie przyznano emerytury lub renty na podstawie odrębnych przepisów.

Według art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1242 ze zm.), mającego w sprawie zastosowanie na podstawie art. 52 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników - osobie uprawnionej do renty z tytułu niezdolności do pracy z ubezpieczenia wypadkowego oraz do emerytury na podstawie odrębnych przepisów wypłaca się, zależnie od jej wyboru:

- 1) przysługującą rentę powiększoną o połowę emerytury albo
- 2) emeryturę powiększoną o połowę renty.

W ocenie Sądu organ rentowy prawidłowo przyjął, że wnioskodawcy przysługuje do wypłaty półtora świadczenia - renta rolnicza w pełnej wysokości i emerytura pracownicza w połowie wysokości.

Organ rentowy trafnie też, prawomocną decyzją z dnia 2 czerwca 2014 r. ustalił, że wnioskodawca nie spełnia warunku posiadania 25 - letniego okresu ubezpieczenia emerytalno - rentowego do przyznania emerytury rolniczej, gdyż przy ustalaniu wymaganego okresu ubezpieczenia, nie podlegają uwzględnieniu okresy zatrudnienia wnioskodawcy i prowadzenia przez niego działalności gospodarczej (art. 20 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników).

Sąd Okręgowy powołał się na wykładnię dokonaną przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 listopada 2009 r. I UK 168/09, LEX nr 570124, wyjaśniającą, że tych samych okresów ubezpieczenia, nie można zaliczyć dwa razy do różnych świadczeń.

W ocenie Sądu Okręgowego powołane wyżej przepisy dotyczące ustalania prawa do świadczeń, jak i ich wypłaty mają charakter bezwzględnie obowiązujący i zostały przez organ rentowy właściwie zastosowane.

Od tego wyroku apelację wniósł wnioskodawca zaskarżając wyrok w całości. wysokości zarzucał wadliwość przy zaliczania okresów ubezpieczenia przy ustalaniu prawa do emerytury rolniczej oraz ustalaniu wysokości świadczeń. Wnosił o indywidualne podejście do sprawy poprzez zaliczenie okresu nieskładkowego przy przyznawaniu prawa do emerytury rolniczej.

Wnosił o zmianę wyroku przy uwzględnieniu propozycji przedstawionej w apelacji przez wliczenie do wysokości świadczeń z KRUS i ZUS okresów nieskładkowych przy ustaleniu emerytury rolniczej.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd rozpoznający odwołanie od decyzji ustalającej wysokości świadczeń do wypłaty w zbiegu dokonał prawidłowej wykładni cytowanych w uzasadnieniu przepisów, które zresztą nie wymagają szczegółowego omówienia. Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter publicznoprawny, dlatego też muszą być ściśle stosowane, dlatego też wniosek o indywidualne potraktowanie sprawy i zawarta w apelacji propozycja skierowana do obydwu organów rentowych o doliczenie okresów nieskładkowych nie ma podstaw prawnych.

Wnioskodawca, którego świadczenie wypłacane z ubezpieczenia społecznego rolników – renta z tytułu wypadku przy pracy rolniczej zostało ustalone przy uwzględnieniu okresów podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia i prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, z chwilą nabycia prawa do emerytury z powszechnego systemu emerytalnego wysokość świadczenia rolniczego musiała zostać obliczona ponownie po wyłączeniu okresów, które zostały zaliczone do prawa i wysokości emerytury przyznane na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przepisy ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w art.25 ust.2 wyraźnie stanowią, że przy ustalaniu prawa i wysokości części składkowej świadczeń do liczby lat ubezpieczenia rolników dolicza się okresy podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu

i rentowemu określonych w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz podlegania zaopatrzeniu emerytalnemu przypadającemu po tej dacie - **jeżeli z tego tytułu ubezpieczonemu nie przyznano emerytury lub renty na podstawie odrębnych przepisów.**

Dopóki wnioskodawca miał prawo tylko do jednego świadczenia – renty rolniczej, jej wysokość była ustalona po doliczeniu okresów podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu, ale po przyznania z tytułu tego ubezpieczenia prawa do emerytury, wysokość świadczenia rolniczego została ustalona ponownie.

Żądanie wnioskodawcy, aby świadczenie było wypłacane w poprzedniemu wysokości jest całkowicie bezzasadne – te same okresy ubezpieczenia nie mogą być liczone podwójnie przy ustalaniu wysokości obydwu świadczeń.

Z tych względów i na mocy art.385 KPC Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.